

černicah ob treh ob priliki 25letnice svojega obstoja vprizoritev Finžgarjevega »Divjega lovca«. Vabljeni od blizu in od daleč. Pridite v obilnem številu!

St. Ilj pri Velenju. Dne 6. januarja se je vršil v društveni dvorani 30. občni zbor Slovenskega katoliškega prosvetnega društva. Na sporedu je tudi bila izročitev častne spominke diplome, s katero se je društvo oddolžilo svojemu ustanovitelju, voditelju in dobrotniku g. župniku Francu Schreiner. Tekom 30 let obstoja društva se je vedno in povsod izrazovala neizčrpna očetovska ljubezen gospoda župnika za prosep in razmah slovenske ka-

toliške prosvete. Njegovi ožji sodelavci bi o tem v znali mnogokaj povedati, kar je ostalo širši javnosti prikrito. Prosvetnemu društvu in njegovi družini, ki je štela preteklo leto 158 članov, je, pravilno rečeno, najbolji oče. Da sedaj razpolaga knjižnica s 500 knjigami, da ima društvo svoj dom, je predvsem njegova zasluga. Za vse, kar je naš g. župnik storil za nas, za naš dušni in telesni blagor, naj bo Bog plačnik! — Isti popoldan nam je g. dr. Jeraj predaval o delu katoliške Cerkve med Slovenci. Ustanovil se je fantovski odsek KA, nova zelena veja na krèpkem deblu naše katoliške prosvete.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Staro leto je odšlo v zaton. Ob koncu starega leta se navadno delajo računi. V letu 1934 je naraslo prebivalstvo naše fare za 97 rojenih, umrlo jih je 61, med temi 4 v bolnici, poročilo se je 27 parov. Bog jih blagoslovi! — Dne 1. novembra so srečno prišli od vojakov naši fantje in to so: Čuček Alojzij iz Sele, ki je služil pri 20. polku v Zaječaru; Rola Adolf, Voličina; Zorko Lovrenc, Spodnja Voličina; Belšak Anton, Podvinca; Pulko Joško, Starše; Milan Prešeren, Pobrže; Črgul Anton, Maribor; Jarc Franc, Hoče. — Tudi pri nas se zbirajo člani za bratovščino jeruzalemskega osla. Seveda za člane se sprejemajo posebni »bogaboječneži«, ki se Boga tako bojijo, da ob nedeljah in praznikih med službo božjo in pridigo ostanejo zunaj cerkve in se pogovarjajo.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Po daljši boleznii previden s tolažili sv. vere, je dne 14. januarja za vedno zatisnil svoje oči pri svoji hčerki po rojeni Ploj v Mariboru, Kocenova ulica 10, v 88. letu svoje starosti g. Martin Malek, bivši posestnik v Gočovskem vrhu pri Sv. Rupertu. Rajni je bil pokrivač, po svoji obrti daleč naokoli znan. Pogreb blagopokojnega se je vršil dne 16. januarja na frančiškansko pokopališče na Pobrežju pri Mariboru. Na zadnji poti ga je spremljala Huterjeva godba, ki mu je zaigrala žalostinke. Sveti mu večna luč! Vsem sorodnikom naše sožalje!

Ljutomer. Predpust je čas, ko mnogi mislijo na ženitev in gostijo. Mnogi samo mislijo, nekateri si pa to stvar v resnici priyoščijo. V današnji krizi pravzaprav to ni šala. Zato imamo dosedaj samo šele 9 parov oklicev. Pa pravijo, da se jih v dolgem predpustu malo poroči, ker nekateri predolgo zbirajo, nazadnje pa nič ne zberejo. Polaničev Joško iz Babinec je izbral, gotovo prav dobro, namreč Trojnerjevo Anico na Cvenu, pridno Marijino družbenko in igralko na katoliškem odru. Tudi Paničev Vanek iz Stročje vasi je izbral, gotovo tudi prav dobro, namreč Husjakovo Toniko s Slamnjaka. Vaneka pozna cela ljutomerska fara, že veste zakaj. Štiri leta je bil prednik naše fantovske Marijanske kongregacije. Jošku in Anici, Vaneku in Toniki želimo vsi prijatelji obilo božjega blagoslova v življenju! — Tudi sosedov Jurček ima že leta.

Javorje pri Črni. Dne 20. januarja se je vršila na naši šoli božičnica, pri kateri je bilo obdarovanih 22 ubožnih otrok s čevlji in obleko. Zahvaljujemo se tem potom banovini, Kolu jug. sester in Podmlaku RK v Črni za prispevke, posebno pa š. u. Kuharju in njegovi soprog za ves trud. Ker je tu vsled visoke lege (1156 m) in velike oddaljenosti od prometa prebivalstvo ubožno ter vsled krize po večini ne zmore stroškov za primerno obleko otrok, je bila ta pomoč tem bolj dobrodošla. Bog plačaj vsem dobrotnikom!

St. Ilj v Slov. goricah. V nedeljo dne 20. jan. je preminul tukajšnji trgovec s sadjem g. Jožef Lilek. Pred letom se je za vedno poslovil od nas njegov najmlajši brat Ferdinand, absolvent kmetijske šole, ki mu je nesrečna jetika utrgala nit življenja in ga šele 17 let starega, preselila v boljšo domovino. Hitro za tem je na isti boleznii začel hirati starejši brat Jožef, katerega pogreb je bil pretekli torek izpred hiše žalosti na domače pokopališče. Žalosten je bil prizor, ko je uboga mati, strta od bolesti in tuge, naslanjajoč se na tretjega s'na Francina, ki tudi boleha, spremljala svojega Jožeta na zadnji poti. Pogreba se je udeležila velika množica ljudstva od blizu in daleč. Kot scastanovitelja tukajšnjih gasilcev ga je spremlila tudi gasilska četa. Pogreb je vodil domači gospod župnik E. Vračko ob asistenci ka-

plana g. Ravšna. Cerkvni moški zbor mu je pod vodstvom g. Rakuša zapel na domu, kakor tudi na pokopališču ganljive žalostinke. Dragi Joško, počivaj v miru!

Marija Snežna. Prosvetno društvo pri Mariji Snežni ponovi na Svečnico dne 2. februarja Vombegarjevo dramo »Vrnitev«. K obilni udeležbi vabi odbor.

Vurberg. Na novega leta dan se je vršilo dobro obiskano zborovanje Katoliškega prosvetnega društva, ki ga je posetil novi prošt iz Ptuja g. Ivan Grof ter tako močno dvignil naš ponos. G. profesor Cankar iz Ptuja nam je lepo in poljudno opredelil izobrazbo kmečke mladine. Nato se je še govorilo o važnosti katoliškega tiska in o agitaciji zanj. — Na Kraljevo pa smo se zopet postavili na odru. Igrali smo igro »Mlinar in njegova hči« po splošni sodbi občinstva nad vse krasno in dovršeno, kot le malokedaj. Igro je vodil naš novi organist. Pa hvalabogu tudi v gmočnem oziru smo tokrat dosegli plačilo truda, saj je bila dvorana polna. Za predpust pa je v pripravi »Davek na samce«, da bodo enkrat prišli tudi vsi oni na račun, ki se radi smejejo. — Pripomniti še moramo, da je neki dober fant pridobil sedem novih naročnikov »Slov. gospodarja« in drugi 30 novih naročnikov »Našega doma«. Kdo more reči, da ni nič požrtvovalnosti v naših fantih! — Ako bodemo imeli v tem predpustu kaj vrednih porok, že bomo poročali. Doslej še ni nič, povsod je zima. Upamo, da se bodo bolj proti koncu pusta ogrela od ljubezni srca vneta za sv. zakonski stan!

imata v verigi zakrknjeno zlobo, ki bo klonila ter se udala le pod težo dokazov.

Iz Bizeljskega sta ga gnala po cesti ter preko Sotle v Kraljevec. Njegovo zadnje stalnejše bivališče je bilo treba premetati, prebrskati in zaslišati vse one, katerim so znane njegove denarne razmere.

Ravno odgon h Katičevim je bil za Vinka v cellem življenju najhujši udarec, iz katerega si duševno ni mogel odpomoči nikdar!

Prisiljen od sunkov puškinih kopit je moral preko praga v gostilniške prostore, kjer se je kar trlo hipno zbranih radovednežev.

Kmalu je bila na mestu še madžarska žandarjska patrolja, ki je dala avstrijskima tovarišema dovoljenje za zasliševanje o zločinu na hrvaških tleh.

Preiskava Vinkovega bivališča in ležišča je bila brezuspešna. Izpovedi na odgovor pozvanih Katičevih domačih so merile odločno na obdolženčevo nedolžnost.

Mater in Veroniko so morali zaslišati v Luhnji. Pri pogledu na vklejenega Vinka jima je zapiral drhteči jok v o besedo.

Gazda Katič je zrl v obdolženca mrko, nekako

škodoželjno. Podal je istinito sliko o Vinkovem bivanju pod njegovo streho s pripombo ob koncu: »Mrcina štajerska, doma bi naj bil ostal pri očetu in ne bilo bi mu treba v verigah in v spremstvu žandarjev v zapor!«

Številna zasliševanja so trpela pozno v noč. Razodela nista žandarjema ničesar novega; nasprotno: govorila so za popolno nedolžnost osumljenca.

Že v noč je bil Vinko odpeljan v orožniško vojašnico v Kapele. Drugo jutro na vse zgodaj je že moral na kraj zločina k mlinu v grabi Dramlje. Ob potoku je bil Vinko neznanec. Nikdar ga niso videli tamkaj. Stara dekla umorjene Katre je zanikala odločno, da bi bil uklenjeni kedaj poprej v mlinu.

Torej tudi ogled na licu mesta ni pojasnil skrivnosti.

Mnogo je govorilo po izpovedih Vinkove bližnje okolice za njegovo nedolžnost; povsem dokazana še le ni bila in radi tega sta ga odvedla orožnika v preiskovalni zapor v Brežice. Sodišče naj pregleda vse okolščine, naj primerja trditve prič in odloči, da se preda prijetelega poroti v presojo, ali pa ga že izpusti preiskovalni sodnik radi pomanjkanja dokazov.

stih oglas svojega posredovalca. Tako razkošnega doma vendar ne morem ostaviti.«

Niso njegovi prsti.

Mati: »Odloži kladivo, Peterček, da se ne udariš po prstih.«

Peterček: »Ne boj se, mati, žeblje drži Marička.«

Ni res, toča . . .

»Čuj, Elza, slišala sem, da si govorila o meni, da bi ti moglo biti mati.«

»To ni res. Dejala sem samo, da bi lahko bila tvoja hči.«

Zahtevajte povsod

»Slov gospodarja«.

morda že tudi izbrano, pa pravi, da bo rajši čakal boljših časov. Ni denarja, pa vina smo lani premalo pridelali. Jurček je tega mnenja, da se naj letos poročijo vsi oni, ki že več let kar tako skupaj živijo. Jurček pravi, da imamo tudi take v naši fari. Ti se pa lahko poročijo. Se že dobro poznajo, ne rabijo venca za nevesto, nobene pogodbe in nobene gostije in najbolj so gotovi, da se bodo srečno poročili, ker se že sedaj dobro razumejo. Tudi meni se zdi, da ima Jurček prav. — Ako se vse ženi, zakaj se pa Matiček ne bi in njegova Nežka. Tudi ta dva sta se zmenila. Dobila pa sta dovoljenje, da se bosta lahko dvakrat poročila, namreč na Svečnico popoldne ob pol štirih in na nedeljo dne 3. februarja, tudi popoldne ob pol štirih, pa ne v cerkvi, ampak v Katoliškem domu na odru. Prva poroka bo na Svečnico popoldne, drugi dan ob istem času pa ponovitev poroke na istem prostoru. Imata namreč toliko zlahte, da bi ju vsi ne mogli istočasno videti, kako bosta oblečena. To pa ljudje radi vidijo. Tudi muziko in pevce bosta imela med gosti. Vsi ste vabljeni na to gostijo, morda drugje ne boste vabljeni. Purane in slične dobrote pa Matiček in Nežka hvaležno odklanjata. Ne rabiš za to gostijo drugega kot vstopnico, katero kupi že prej v okrepevalnici Vinarske zadruga. To bo najbolj poceni gostija. Prijazno vabita Matiček in Nežka.

Strigova. Strigova se od časa, odkar je odcepljena od savske in pripojena dravski banovini, prav lepo razvija in lepo napreduje. — Dobili smo pred kratkem večjo trgovino z mešanim blagom, ki jo je odprl g. Senčar iz Ljutomer, ter eno nakupovalnico jajc in perutnine, ki sta jo odprla gospod Šumak iz Ljutomer in Vajda iz Čakovca. Novi trgovci ali nakupovalci se kar dobro počutijo pri nas, ki bodo v kratkem času, kakor so se prejšnji, tudi obogateli. — Kakor je že poročal »Slovenski gospodar«, se gradi nova cesta, ki se bode imenovala banovinska cesta II Strigova—Ljutomer, katera bo torej po najkrajši trasi vezala Strigovo z Ljutomerom, s sedežem našega sreza in sedežem našega skorajšnjega sreskega sodišča, ker bomo v najkrajšem času padli pod sresko sodišče Ljutomer. — Je že bila od nekdanj vroča želja našega prebivalstva, združiti se s Slovenijo, od katere nas je čez stoletja ločila bivša ogrska meja, pa je kljub temu naše ljudstvo v večjem številu posečalo sosedne kraje, posebno pa Ljutomer. Četrtnina naših staršev so dali šolati svoje otroke v slovenskih šolah v Ljutomeru, obiskovali cerkev in trgovine v Ljutomeru, kar je že takrat bil predpogoj za popolno združitve s Slovenijo, z današnjo dravsko banovino. Imamo sicer v sami Strigovi nekoliko takih, ki niso z današnjim stanjem zadovoljni, ki bi raje ostali še pod savsko banovino, toda na take se ne homo ozirali.

Velika Nedelja. Ze smo mislili, da ne bo nič. Prvo nedeljo po Božiču nič, drugo in tretjo nedeljo nič in že smo se bal, da se bo pri nas uresničil stari pregovor, ki pravi: »Dolgo do pusta, ne boš še ne esta, uboga Justa.« Danes pa, ko to pišemo, je bilo že osem parov na oklicih. To dejstvo dokazuje, da so tudi naša dekleta vredna hvale in ne samo ona iz Cvetkovec in Polenšaka. Cvetkovski dopisnik nas prijazno vabi v lukovo deželo. Res so nekdanji naši fantje radi hodili tja gor po neveste, a to je bilo v tistih dobrih časih, ko je imel še luk zlati rep, kajti vsak je bil prepričan, da ne bo priženil samo dobre žene in gospodinje, temveč med bala tudi precej srebrnih kebrov. Sedaj pa, ko luk tudi nima cene, se naši ženini

povečini rajši zadovoljijo z domačimi nevestami. Na Polenšak bi sicer nekateri radi šli, pa se bojijo nevihte, ki rada pride iz te smeri.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. V nedeljo dne 20. januarja smo spremili na njegovi zadnji poti mladega, komaj 31 let starega Ruperta Bezjaka iz Podgorec, ki je po kratki in mučni boleznici dne 18. januarja, previden s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspal. Rajni je bil v celi lenarški župniji znan kot dober, marljiv in skrben gospodar. Kljub hudi zimi ga je veliko ljudi spremljalo na poslednji poti. Na pokopališču se je od pokojnega poslovil domači gospod župnik, ki je v kratkih in jedrnatih besedah orisal pokojnikovo kratko življenje in dobro delovanje. Domači pevski zbor mu je zapei nagrobnico »Slovce«. Za rajnim, ki je bil več let cerkveni zvonar, žaluje žena in dva nepreskrbljena otroka. Dragemu Rupertu naj sveti večna luč, žalujoči vdovi, otrokoma in vsej obitelji naše iskreno sožalje! — Kakor so povsod agitirali za »Slovenskega gospodarja«, tako tudi lenarški agitatorji niso držali križem rok. Za leto 1935 so pridobili 40 novih celoletnih naročnikov. Zdaj imamo 100 naročnikov. Le tako naprej!

Naročajte naše liste, ki jih tiska Tiskarna sv. Cirila:

»Slovenski gospodar«
 »Naš dom«
 »Nedelja«
 »Glasnik presvetega Srca Jezusovega«
 »Rafael«.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 11. januarja je po dolgi in mučni, skoraj dveletni boleznici preminul na daleč okrog naši trgovec g. Ivan Kegl. Ob obilni udeležbi smo ga spremili na pokopališče, kjer smo se ob odprtem grobu poslovili od njega, ki je bival 84 let v naši župniji. Poslovili so se posebno člani naše Kmečke hranilnice od njega, katere član in ustanovitelj ji je bil od početka ter ostal ji zvest do smrti. Bil je tudi naročnik »Slovenskega gospodarja« dolga leta ter ga prodajal v svoji trgovini. Za prestano trpljenje naj mu bo Bog plačnik!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Kdo ni poznal Cafova mamike, ki smo jo v sredo pokopali? Po božna, goreča za vse, kar je svetega, zvesta tretjerednica, goreča Marijina častilka, navdušena za katoliške organizacije. V dnevih dolgotrajne boleznici in trpljenja se je blagopojna oklepala podobe križanega Zveličarja, moleč: »Molimo te, Kristus, in te hvalimo!« Zato pa je tudi božji Zveličar lajšal bolečine svoji zvesti služabnici ter jo pripravil za veliko plačilo onkraj groba. Lepo življenje, lepa smrt: to se je pri blagi Cafovi mamiki uresničilo. Ob odprtem grobu je spregovoril g. župnik Frančišek Magdič, ki je pokojnico slikal kot vzorjeno, vzgledno mater, ki je svoje otroke lepo in vzgledno vzgojila. Bog daj slovenskemu našem ljudstvu mnogo takih vzornih krščaških mater.

Sv. Janž na Dravskem polju. Ob novem letu se vse prenavlja. Tudi me dekleta šentjanžke fare smo se duhovno obnovile ob prički tridnevnihi duhovnih vaj, katere je z veliko vneomo vodil domači g. župnik Franc Polak. Bili so vsak dan trije jedrnatih govori, iz katerih smo dobile smernice za lepše nadaljnje življenje. Draga dekleta, zdaj pa le pogumno in vztrajno naprej po začrtani poti! G. župniku pa bodi Bog plačnik!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Zlata gostija, kako redki zakonci jo morejo obhajati!

Dne 26. januarja sta obhajala kmet Janez Kozderc, po domače Botrec, iz Župeče vasi in njegova žena Marija rojena Peršuh svojo zlato poroko. Oba sta dočkala to slavnost še v krepkem zdravju. Naj jima ga Bog ohrani še dolgo, da bosta mogla storiti še dosti dobrega v Njegovo čast in blišnjim, zlasti potrebnim, v pomoč!

Sv. Kunigunda na Pohorju. Zalostno in tužno so zapeli zvonovi dne 16. januarja in nam naznanjali vest, da se je preselil iz te solzne doline daleč na okrog znani in priljubljeni stari oče Franc Sodek, po domače Gornji Smrekar. Bil je mož, skoz in skoz značajan, neumorno delaven in ni poznal ne prepira in ne sovraštva med sosedi. Koliko spoštovanja in priljubljenosti je pokojni užival med svojci in sosedi, je najbolj živo pokazala mnogobrojna množica za njegovo z mnogimi lepimi vencii okrašeno krsto. Stari oče je zapustil svojo ženo, s katero je živel 52 let v najlepši zakonski slogi in zvestobi. Lahko rečemo, da nima naša župnija več zakonskih parov, ki bi tako dolgo živela v zakonskem stanu, kakor ravno ta zakonski par. Počivaj v miru, dragi krščanski oče! Ženi in njegovim sinovom naša iskreno sožalje!

Šminklavž pri Slovenjgracu. Začetkom meseca novembra lanskega leta se je na naši šoli otvoril II. razred in prišla je k nam druga učna moč gđc. Stupica iz Ljubljane. Mi smo gđc. učiteljice zelo veseli, zakaj že šest let naše šolske deklice niso imele poduka v ženskih ročnih delih, zdaj se pa ta potrebiti poduk redno vsak teden vrši. Odkar je sneg zapadel, vlada med našo šolsko mladino silen zimski šport skoraj vsak učenec ima smučke, učenke pa se vozijo s sankami. — V pretečenem letu 1934 je bilo pri nas rojenih 14 otrok, umrlo je 9 oseb, poročeni so bili 4 pari, naša župnija ima namreč samo 512 prebivalcev. — V božični noči je nagle smrti umrl Lukež Oprešnik, ki je skozi 50 let bil gospodar na tukajšnji Šihovi kmetiji. Na novega leta dan je pa umrl na davici 7letni šolski učenec Martin Mesal. Našim rajnim naj sveti večna luč!

Zbelovo. Prostovoljna gasilska četa Zbelovo pri Poljčanah je imela zrebanje svoje dobrodelne loterije dne 20. januarja pod vodstvom zastopnika finančne direktorije v Ljubljani Dobitniki naj si svoje dobitke dvignejo s svojo sračko do 20. februarja t. l., pozneje zapadejo v korist zgradbe doma. Uprava gasilske čete opozarja vse tiste, katerih srečke niso zadele, da jih je v našem okolišu prodanih komaj nekaj stotin, dočim jih je razprodanih v celi državi več tisoč, katere so tudi opravičene na dobitek. Ti tuji dobrotniki so ne glede na korist, radevolje podprli četo in gotovo niso nevoljni, ako niso zadeli. Isto priporočamo vsem domačim, katerim je korist čete njih lastna korist. Četna uprava je vsakemu vsak čas na razpolago s celotnim izpisom in evidenco o izdajanju dobitkov. Sklepno se s tem potom odbor vsem dobrotnikom, kateri so s prevzemom sračke ali podelitvijo dobitka podprli četo, pri srčno zahvaljuje.

Stoprice pri Rogatcu. Dne 26. januarja je tukaj umrl po kratki, mučni boleznici, spreviden z zakramenti za umirajočca, Anton Golob, star 49 let, kmet v Travnem potoku. Bil je krščanski mož, skrben gospodar, dober družinski oče. Svoj dom je posvetil Srcu Jezusovemu in sezidal Kristusu Kralju lično kapelico, kjer sedaj kraljuje na tronu Srca Jezusovo in tolaži po njegovi smrti žalujoče ostale. Anton Golob je stal vedno trdno in neustrašeno v vrsti katoliških volilcev. Bil je večletni odbornik tukaj Kmečke hranilnice, Zapužca ženo in osem ne-

preskrbljenih otrok. Sveti mu večna luč! Zalujočim ostalim naše sožalje!

Razbor pri Zidanem mostu. Razborčani še nismo vsi pomrli, kakor bi kdo mislil, ker se v časnikih redko oglašamo, vendar pa nas nadleguje težka bolezen, katero imenujemo griža. — Koncem leta 1934 nas je zapustil naš bivši šolski upravitelj, kateri je bil pri nas 7 let, ter je odšel na novo službeno mesto v Ravnanje pri Mariboru. K nam je prišel za šolski upravitelj g. Franc Valjavec iz Bohinja. In tudi novo gđ. učiteljico smo dobili in sicer Anico Kalan. — Preteklo leto smo dobili spomenik padlim vojakom. Kedaj bo blagoslovitev istega, se homo še oglasili in vas povabili od blizu in daleč. — Naša cerkev tudi napreduje. Dali smo jo prekriti s pločevino, kar je prav dobro izvršil Joško Zibre, klepar v Radečah. — Čeravno je letošnji predpust dolg, imamo pri nas šele samo en par, ki je stopil v zakonski jarem. Šeško Ivan je dobil za svojo družico Šmid Franciško iz ugledne krščanske hiše. Želimo jima obilo sreče in blagoslova! — Zima nam ne prizanaša, imamo snega včasih čez glavo. Kdor je potreben svežega zraka, kar k nam na Razbor naj pride, ali se naj med hojo na goro Lisco pri nas oglasi.

Moers-Meerbeck. Naše društvo sv. Barbare je imelo dne 6. januarja žalno sejo za pokojnim viteškim kraljem Aleksandrom I. Cerkevno pobožnost je imel naš priljubljeni g. komisar Goričar iz Düsseldorfa, dvorano na večer so napolnili člani društva sv. Barbare in Rožensvenske bratovščine. G. komisar nam je orisal zasluge pokojnega kralja, da je privabil marsikateremu solze v oči. Kraljevo podobno smo z zastavami in zelenjem okinčali in prižgali njemu v spomin rudarske svetilnice. Po žalni seji smo se spominjali tudi praznika ujedinjenja, pri katerem ima pokojni kralj največ zaslug. Dalje smo se spominjali tudi izseljeniške nedelje ter poslali naše misli v našo staro domovino k našim dragim sorodnikom. Občno zborovanje našega društva je prineslo lep pregled nazaj čez celo leto; videli smo, kako se je naše društvo trudilo za dobrobit svojim članom. Volitev novega odbora je bila kaj lahka, vsak odbornik je moral kar še vnaprej vzeti svoj čin.

Karnap. Zveza jugoslovanskih katoliških društev je imela svoj občni zbor dne 13. januarja. Udeležitev je bila kar presenetljivo velika. Imeli smo pa tudi zelo važne točke. Točka, ali bomo še naprej zaupali predsedniku osrednje zveze, je sprejeta enoglasno: ne. Bolha ni za nas in za naše katoliške cilje. Volitev zveznega odbora je dala zopet ves star odbor nazaj, to je: Ivan Lindič, predsednik; Fr. Vabič, podpredsednik; Martin Sapotnik, tajnik; Franc Vabič, blagajnik; drugi podpredsednik Anton Horvat; pregledovalca blagajne Andrej Breznikar in Jožef Čič. Na občnem zboru smo razdelili tudi dar banske uprave za naše otroke. Bodi na tem mestu izrečena bankski upravi najsrčnejša zahvala! Ob enem se zahvaljujemo tudi bankski upravi za številne knjige, ki nam v zimskih časih zelo prav pridejo. Ustanovili smo takorekoč potujočo čitalnico. Tako bo lahko vsako društvo deležno teh lepih knjig. Žalne seje so se vršile lansko leto sledeče: Hochheide, Karnap, Meerbeck, Marxloch, Gelsenkirchen, Gladbeck; in manjše seje je pa imelo vsako društvo za seba. Zveza je počastila spomin pokojnega vit. kralja na svojem občnem zboru dne 13. jan. Lanskega leta k'obra je pa zveza odredila strogo žalno dobo pri vseh naših društvih za šest mesecev, to je do 9. aprila 1935. Želimo vsem katoliško zavednim čitateljem naših li-

stov srečno in veselo novo leto, z željo: Bog čuvaj Jugoslavijo!

Trgovci in trafikanti

naročijo najcenejše razglednice pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5 in v Ptuju, Slovenski trg 7. Njihovo naročilo odpremimo skupno z našim na tovarno, zato je treba naročiti kmalu! Zahtevajte ponudbo!

TISKARNA SV. CIRILA
Maribor, Koroška cesta 5
Ptuj, Slovenski trg 7.

Poslednje vesti.

Navodila volilcem za senatorske volitve.

1. Dne 3. februarja morate biti že predpoldne v Ljubljani. Zelo prav bi storili, da pridete v Ljubljano že prejšnji večer in da mi sporočite, s katerim vlakom odpotujete v Ljubljano. Moj naslov: Franjo Žebot, Maribor, Loška ulica 10.

2. Do tedaj Vas bodo oblegali, nadlegovali, silili v to in ono. Vi pa ostanite odločni in mirni za našo listo!

3. Če Vas bode kdo s strani oblasti nadlegoval ali sekiral, takoj napišite datum, celo uro, javite mi nemudoma, če treba telefonično ali osebno, zahtevajte pri takih eventualnih nastopih kakega uradnika. Vsako zlorabo oblasti bomo znali preprečiti in vzeti dotičnemu veselje, da bi še dalje sitnari!

4. Na vse načine Vas bodo hoteli motiti, morda Vas celo obvestijo, da se volitve ne vršijo ali druge izmišljotjine. Vi se za vse to ne zmeňte, Vi bodite zanesljivo dne 3. februarja dopoldne v Ljubljani in tamkaj na magistratu glasujte za našo listo, kakor določa § 29: Vsak mora, ko stopi v glasovalno sobo, preden glasuje, povedati glasno, da ga slišijo vsi člani volilnega odbora, svoje ime, priimek in poklic, kakor tudi kraj, iz katerega je. (Natančno tako, kot je Vaš naslov v volilnem imeniku, ki je obvaljen v »Službenem listu« št. 103 od 22. decembra 1934.) Glasilec glasuje za listo javno s tem, da imenuje njenega nosilca. Torej vsi volite takole: Glasujem za kandidato listo Žebot Franjo.

5. Ne pozabite zdoma vzeti s seboj legitimacije, in sicer si dajte potrditi na potrdilu od dveh drugih občinskih odbornikov z občinskim pečatom, da ste lastnoročno podpisani res župan te in te občine.

Franjo Žebot, nosilec liste.

Pripominjamo še naslednje: Lista JNS (Jugoslovanske nac. stranke) nima niti enega kandidata iz Stajerskega in niti enega kandidata in ne namestnika iz Prekmurja. Kmetiški župani so zahtevali, da na drugem mestu kandidira kot kandidat gospod Janžekovič, kmet in župan iz mariborske okolice. In še tega edinega kmeta in Stajerca so na tej listi porinili med namestnike v korist g. dr. Kramerja. To so kmetiški župani najbolj zamerili. Ali smo res manj vredni ljudje, ki ne bi znali svojih toliko perečih zadev po svojih ljudeh zastopati v senatu? Liste JNS res ne more nihče iz naših krajev voliti! Zato volite vsi **Žebotovo listo!**

Domače novice.

Smrt planinca pod plazom. Zadnje nedelje zvečer je zasul plaz poštnega upravnika Fr.

Elletza iz Slovenjgradca pri Ravnjakovem vrhu pri Guštajnu. Smrtno ponešrečeni zapuščena žena in dva otroka.

Obsodba vlomilcev. Dne 28. januarja so bili obsojeni v Mariboru trije vlomilci, katerim je očitala obtožnica 20 tatvin in vlomov po Slovenskih goricah in na Dravskem polju. Gre za 23letnega posestniškega sina M. Damiša brez stalnega bivališča, ki je bil obsojen na 11 let ječe, za brezposelnega delavca Antona Tomažiča, brez stalnega bivališča, ki je dobil 20 mesecev ječe, in za viničarja Janeza Grašiča iz Cerovca, ki je bil obsojen na 2 leti in 6 mesecev ječe.

Smrtna nesreča v rudniku. V nedeljo dne 27. januarja t. l. se je dogodila v rudniku Podgorci pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji smrtna nesreča. Okrog 10. ure ponoči je zasulo mladega rudarja Petra Žižek iz Podgorca. Tovariša, ki sta bila v bližini, sta mu priskočila na pomoč, toda bilo je prepozno, ker je nesrečnik že izdihnil, predno so ga odkopali. Domačim naše iskreno sožalje!

Trgovino ostanejo na Svečnico, to je v soboto dne 2. februarja, ves dan zaprte. — Združenje trgovcev za mesto Maribor.

Dopisi in prireditve.

Prostovoljna gasilska četa v Kapeli pri Slatini-Radencih priredi v nedeljo dne 3. februarja t. l., ob pol petih popoldne, v dvorani g. Maršika v Slatini-Radencih ljudsko dramo: »Prisega o polnoči«. Vse dobro misleče gasilstvo od daleč in blizu vljudno vabi četa.

Mlinarja treznega, pridnega, kateri razume vsa popravila, sprejme Ivan Bezjak, tovarna olja, Fram, postaja Rače-Fram. 135

Kmečka dekla za vse, poštena, krepka, zdrava, iz krščanske hiše se išče s 15. februarjem k dvema starejšima zakoncema na malo posestvo pri Mariboru. Javi naj se, katera reflektira na stalno službo pod naslovom »Zna molziti, na upravo lista. 136

Uro, zlatnino, poročne prstane dobite na obroke ali na hranilne knjižice ali za staro zlato in srebro pri Ignacu Jan, Maribor, Grajski trg 4. 133

Kupujmo moški cajn, oksfort, druk, platno, izgotovljeno perilo, obleko itd. v Grajski starinarni, Maribor, Trg svobode 1, ker je močno in najcenejše. 137

Singer šivalni stroj, pisalni stroj in svetilke na špirt proda poceni mehanik Draksler, Maribor, Vetrinjska ulica 11. Istotam je popravljalnica za vsakovrstne šivalne stroje, kolesa in gramofone, lastno emajliranje in poniklovanje. 139

Dobro ohranjen šivalni stroj 480 Din, zimnate madrace, postelje trdi les od 100 Din, stoli, pernice, perilo, obleka, čevlji, velik plišast divan 350 Din, posoda, moško kolo 450 Din, omare 120 Din: Nova starinarna, Maribor, Koroška cesta 3. 138

Občni zbor Hranilnice in posojilnice v Jar-nini, r. z. z n. z., se vrši v nedeljo dne 10. februarja 1935, ob 8. uri dopoldne v hranilnični sobi. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zboru. 2. Poročilo načelstva in računskih pregledovalcev. 3. Odobrenje računskega zaključka za l. 1934. 4. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev. 5. Stučajnosti. Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, se vrši pol ure kasneje na istem mestu in pri istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število nazočnih članov. 134